

til at give den noget mere, er Slaget jo paa Forhaand tabt, thi saa kan Nationalbanken jo forstaa, at naar den holder fast paa, at den vil have et Afslag, saa er Ordføreren og Ministeren enige om at give den det. Jeg tror godt, at Nationalbanken vilde gaa ind paa det uden Afslag, men jeg siger ogsaa, at selv om der skal gøres nogle Indrømmelser, saa bør man gøre det, thi det vil være til Gavn for Befolkningen.

Saa skal jeg endnu blot med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilke Byer Filialerne skulle ligge, sige, at det Spørgsmaal er ikke for mig afgørende. Jeg har tænkt paa, at det skulde være en By i hvert Amt, men det kunde jeg i og for sig lade falde, naar man blot sagde, at Filialerne skulde ud paa de vigtigste Pladser, og de bleve spredte ud over hele Landet saa meget som muligt: det er Hovedsagen. Var det kun det, man var imod, saa skulde vi snart blive enige.

Saa blev der endelig om mine Udtalelser om Handelen paa Baltimore paa Amerika sagt, at der kunde vi aldrig gøre Danmark til en Hovedplads. Ja, jeg tror dog, at en Plads som København maatte kunne blive det, og saa stolt er jeg af at være dansk, at jeg gerne vil gøre, hvad jeg kan, for at København kan have nogen Gavn af at være en stor By. Den er paa en Maade for stor til os her i Landet, men jeg vil gerne bidrage, hvad jeg kan, til, at den bliver saa stor, at den ogsaa bliver en Plads, der betragtes som en god Vekselplass, og en Rembours her i Landet fra en af vore Banker og særlig fra vor Hovedbank skulde der selvfølgelig kunne købes paa, thi det, at de aldrig give Rembourskredit, er en Formsag, saa kan den give Veksler paa den Tid og give Rembourslaan i Varer, som saa ere fri, saa det er en Sag, som let kan ordnes. Det Spørgsmaal har jeg mere Forstand paa og mere Kendskab til end den ærede Ordfører; det kan ikke nytte, han vil diskutere det Spørgsmaal med mig, og det skal jeg derfor lade ligge og blot hævde, at det er en Kendsgerning, at Filialerne ville spare Provision, og at Renten vil falde $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ pCt. af Veksellaan, og Landbruget vil ogsaa paa mange Maader komme til at bruge dem baade med Hensyn til Vareveksler for alle de Ting, vi købe, Frø og Gødning osv., og de ville ogsaa bidrage til i alt væsentligt, at vore Sparekasser kunne faa billigere Penge i Laan af Nationalbanken.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem for Københavns 10de Valg-

kreds (P. Knudsen) i en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget finder en Mistillid til den fremtidige Udvikling af Nationalbanken, den Bestemmelse, der siger, at naar Banken imod Forventning i Løbet af en Maaned ikke har bragt Seddeludstedelsen og Metalforraadet i det rette Forhold til hinanden, har den en Maaned yderligere til at bringe dette Forhold i Orden, skal jeg dertil svare, at denne Bestemmelse ikke røber nogen Mistillid til Nationalbankens fremtidige Styrelse. Det er nemlig en Bestemmelse, som allerede nu eksisterer og har eksisteret i grumme mange Aar, og som blot er gaaet over fra den tidligere Affattelse til dette Lovforslag. Det er en Regulator, som haves til Brug i særlig vanskelige Tider.

Naar det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) tvivlede paa, at Bestemmelsen i Grundloven om Kongens Fordeling af Embedsforretningerne kunde faa Magt med Bestemmelserne i den gamle Oktroj, idet han sagde, at han mente ikke, naar en Lov nævnde en bestemt Minister, der skulde udføre en vis Forretning, at en kongelig Resolution saa kunde forandre dette, skal jeg blot henvise til, at der findes mangfoldige Love, der bestemme, at visse Forretninger udføres af Finansministeren, men at disse Forretninger nu udføres af Landbrugsministeren i Medfør af Kongens Fordeling af Embederne, nemlig fra den Tid, da en Del af Finansministeriet, nemlig Domænekontoret, blev lagt ind under Landbrugsministeriet. Ganske det samme gælder om en Række Love, som bestemme, at visse Forretninger skulle udføres af Indenrigsministeren, men som af sig selv gennem kongelig Resolution ere blevne forandrede derved, at Indenrigsministeriet blev delt og en Del deraf henlagt til Landbrugsministeriet og til Ministeriet for offentlige Arbejder. Bestemmelsen i Oktrojen om, at Stillingen som Bankkommissær udføres af Justitsministeren, er ikke nogen anden Bestemmelse, end at den maa falde under Bestemmelsen i Grundloven om Kongens Ret til at fordele Embedsgerningerne mellem de forskellige Ministre, saa sandt det kun er en Embedsgerning for Justitsministeren og intet andet.

Naar det ærede Medlem mente, at jeg havde Uret i min Opfattelse, at Nationalbanken tjener sine Penge paa Seddelprivilegiet, vil jeg fastholde det, som jeg fremsatte. Det ærede Medlem har jo slet ikke Ret, naar han vil sammenligne dette Forhold med Embedsmændenes Lønning, idet han sagde, at Embedsmændene lønnes af